

prima instanță: N. Mazur
instanța de apel: V. Pruteanu
I. Cimpoi, A. Minciuna

dosarul nr. 3ra-684/15

Î N C H E I E R E

21 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul societății comerciale “CAȘALOT” societate cu răspundere limitată, Grossu Octavian, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială “CAȘALOT” societate cu răspundere limitată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2014

c o n s t a t ă

La data de 06 mai 2014 societatea comercială “CAȘALOT” societate cu răspundere limitată (S.C. “CAȘALOT” S.R.L.) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 15 iulie 2013 Primăria mun. Chișinău, Direcția Generală arhitectură, urbanism și relații funciare a emis pe numele S.C. “CAȘALOT” S.R.L. autorizația de construire și amplasare a publicității exterioare, număr de înregistrare DGAURF-REC-A-00088881-04 valabilă până la data de 21 mai 2014.

Susține că, necătînd la faptul că termenul autorizației de construire nu a expirat, la 20 martie 2014 Primăria mun. Chișinău a adoptat dispoziția nr. 167-d cu privire la anularea autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare cu numărul de înregistrare DGAURF-REC-A-00088881-04 și demontarea dispozitivului publicitar.

Solicită anularea dispoziției nr. 167-d din 20 martie 2014 emisă de Primarul mun. Chișinău cu privire la anularea autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare și demontarea dispozitivului publicitar și suspendarea executării dispoziției

nominalizate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 iunie 2014 s-a admis acțiunea și s-a anulat dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 167-d din 20 martie 2014 “despre anularea autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare și demontarea dispozitivului publicitar”.

În motivarea soluției prima instanță a constatat că, Primăria mun. Chișinău nu a motivat temeiurile anulării autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare și nu a prezentat probe care ar confirma necesitatea anulării autorizației menționate pînă la expirarea termenului de valabilitate a acesteia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2014 s-a admis apelul declarat de Primarul General al mun. Chișinău, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 iunie 2014 și s-a emis o nouă hotărîre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Instanța de apel a concluzionat că, actul administrativ contestat a fost emis în mod legal, iar panoul publicitar amplasat de S.C. “CAȘALOT” S.R.L. la intersecția bd. Dacia-bd. Decebal nu se încadrează în aspectul arhitectural, precum și creează vizibilitate redusă la trafic, pereclitînd astfel siguranța circulației în zona drumului public.

La data de 16 martie 2015 reprezentantul societății comerciale “CAȘALOT” societate cu răspundere limitată, Grossu Octavian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2014, solicitînd primirea spre examinare a recursului, admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe, dispunerea suspendării executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerare circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar autorizația de construire și amplasare a publicității exterioare nr. DGAURF-REC-A-0008881-04 din 15 iulie 2013 a fost eliberată în mod legal și nu există nici un temei pentru anularea acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2015 s-a respins demersul înaintat de S.C. “CAȘALOT” S.R.L. cu privire la suspendarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2014.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recurentul a luat cunoștință de decizia recurată la data de 15 ianuarie 2015, iar recursul a fost depus la 16 martie 2015 prin urmare recursul este considerat ca fiind depus în termen.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel nu a luat în considerare circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Afirmațiile recurentului cu privire la legalitatea autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare nr. DGAURF-REC-A-0008881-04 din 15 iulie 2013 a constituit obiect de examinare în instanțele inferioare și nu mai pot fi reiterate.

De asemenea completul constată că, recursul declarat de reprezentantul societății comerciale “CAȘALOT” societate cu răspundere limitată, Grossu Octavian nu corespunde exigențelor legale prevăzute la art. 437 din Codul de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs notează, că recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul societății comerciale “CAȘALOT” societate cu răspundere limitată, Grossu Octavian ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de reprezentantul societății comerciale “CAȘALOT” societate cu răspundere limitată, Grossu Octavian se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat